
[2026-8-RE](#)

Causa 2026-8-RE

(Soho Chic, SL c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 42-2026. Recurs d'empara

Aute del 10 de febrer del 2026

BOPA núm. 16, del 18 de febrer del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de gener del 2026, per la representació processal de la societat Soho Chic, SL, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 17 de desembre del 2025, dictat per la Secció Civil 5 de la Batllia, i, per extensió contra la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un tribunal imparcial predeterminat per la Llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa, que es reconegui el dret de la societat recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte d'aquest recurs, tot i acordant-se la

retroacció del procediment al moment en què es van produir aquestes vulneracions;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 23 de setembre del 2021, el Sr. Josep Parramon Llavet, en la seva qualitat d'apoderat, va sol·licitar la suspensió de pagaments i fallida de la societat Soho Chic, SL.

1.2. El 27 de setembre del mateix any, la Secció Civil 5 de la Batllia va adoptar una providència mitjançant la qual concedia un termini de 8 dies a la societat Soho Chic, SL per tal que acredités documentalment la situació dels seus comptes bancaris del darrer any; l'existència dels deutes, amb indicació de l'import i del creditor; i, la situació de la societat, amb indicació de si tenia activitat mercantil, contracte d'arrendament de local, treballadors en plantilla, l'estat del pagament de les nòmines i de les cotitzacions socials, així com dels negocis titularitat de la mercantil, si s'esqueia.

En la mateixa providència se li comunicava que *"si en el dit termini no ha aportat la documentació requerida, se la tindrà per voluntàriament desistida de les presents actuacions, procedint-se a l'arxiu definitiu de les presents actuacions, sense efectuar cap mes altre tràmit"*.

1.3. El 17 de novembre del 2021, el Servei de Nuncis va informar a la Secció Civil 5 de la Batllia que no havia pogut localitzar al Sr. Josep Parramon Llavet per efectuar la notificació d'aquesta providència; per tant, la providència esmentada es va publicar via edicte al BOPA núm. 129 del 9 de desembre del 2021.

1.4. El 22 de desembre del 2023, el Sr. Josep Parramon Llavet va formular un insistiment per escrit davant el ponent de la causa, en què sol·licitava la declaració de la fallida de la mercantil.

1.5. Des de la Secretaria de la Secció Civil 5 de la Batllia, el 13 de febrer del 2024, es va notificar al Sr. Josep Parramon Llavet un certificat, datat del 17 de gener del 2024, en què s'indicava que la petició de cessació de pagaments i fallida havia quedat arxivada.

1.6. El 27 de febrer del 2024, el Sr. Josep Parramon Llavet, en nom i representació de la societat Soho Chic, SL va presentar un incident de nul·litat contra la providència del 27 de desembre del 2021, i, el 12 de març del 2024, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que decidia no admetre a tràmit l'incident esmentat.

1.7. La representació processal de la societat Soho Chic, SL va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió. I, paral·lelament, va presentar un incident de recusació contra els magistrats designats per resoldre aquesta apel·lació.

1.8. Una vegada resoltes les recusacions en sentit desestimatori, per manca d'acreditació del supòsit de l'existència d'una enemistat manifesta (i, en apel·lació per manca de pagament de la taxa judicial), l'11 de juny del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que, si bé la decisió d'arxivament estava fonamentada en el fons, aquesta no s'havia adoptat mitjançant cap resolució expressa, i, per tant, havia intervingut al marge del marc legal que regula l'activitat jurisdiccional. Afegia que en un Estat de Dret, el fet que un tribunal pugui imposar a les parts un desistiment implícit és discutible per si sol; ara bé, que la decisió d'arxivament es materialitzi per la via de fet, sense control jurisdiccional immediat a través d'una resolució que així ho declari de manera expressa, obrint les vies de recurs corresponents, resultava inadmissible.

Per aquests motius, estimava el recurs d'apel·lació, admetent a tràmit l'incident de nul·litat, retornant les actuacions a l'òrgan d'instància per tal que procedís com en dret correspongués.

1.9. El 19 de juny del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que decidia desestimar l'incident de nul·litat esmentat.

1.10. La representació processal de la societat recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 9 de desembre del 2025, la Sala Civil va estimar aquest recurs i va revocar íntegrament la decisió de la primera instància declarant que s'havien vulnerat els drets fonamentals a la jurisdicció i a un procés degut de la part recurrent i retornava les actuacions a la Batllia per tal que adoptés la resolució que resultés adequada en dret.

1.11. El 17 de desembre del 2025, la Secció Civil 5 de la Batllia va dictar un aute que acordava tenir per desistida la part instant de la cessació de pagaments i fallida, perquè no havia esmenat, dins el termini concedit, ni amb posterioritat, les mancances assenyalades en la providència del 27 de setembre del 2021, i, per tant, acordava l'arxivament de les actuacions.

Donava per reproduïts i desestimats els motius al·legats per la societat recurrent en els termes i pels fonaments exposats en l'aute del 19 de juny del 2025.

Així mateix, indicava que aquesta resolució no era ferma i que contra ella s'hi podia interposar un recurs d'apel·lació davant la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

1.12. El 28 de gener del 2026, la representació processal de la societat Soho Chic, SL va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 17 de desembre del 2025, dictat per la Secció Civil 5 de la Batllia, i, per extensió contra la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1 Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent retreu a l'aute impugnat de la Secció Civil 5 de la Batllia i a la resta de les resolucions recaigudes en aquesta causa haver vulnerat els seus drets a un procés degut, a la

defensa i a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- En primer lloc, precisa que cal tenir present que aquest recurs d'empara no es pot considerar prematur, atès que totes les qüestions que eventualment es podrien plantejar en apel·lació ja han estat objecte de plantejament amb anterioritat, amb la qual cosa, allò que fa aquesta resolució és entrar en un bucle ple d'arbitrarietats amb argumentacions del tot inacceptables des d'un prisma de dret constitucional.

- Seguidament, exposa que la vulneració dels seus drets rau en la manca de notificació de la providència del 27 de setembre del 2021 en la persona del seu apoderat per part del Servei dels Nuncis, quan el domicili d'aquesta és perfectament conegut, ja que es tracta d'un advocat al qual se li han hagut de notificar moltes altres diligències.

- Per tant, d'acord amb la sentència constitucional del 19 de setembre de 1996, recaiguda en la causa 96-7-RE, el Tribunal Constitucional va atorgar l'empara a un ciutadà que no havia estat degudament citat, perquè no havia tingut l'ocasió de fer valer els seus drets, els seus arguments i els seus punts de vista davant l'òrgan jurisdiccional que va decidir l'afer, i aquest fet va conduir a unes conseqüències desproporcionalment lesives per al recurrent.

- Segons el seu parer, entén que des d'un vessant estrictament de dret constitucional també es conculca el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, atès que no només es tracta de redactar una sèrie de pàgines amb un contingut jurídic, amb major o menor fortuna, sinó que el contingut redactat pel jutjador sempre ha de ser fidel i congruent amb el conjunt de les fonts jurídiques de l'ordenament andorrà i, molt particularment, en l'àmbit constitucional. Per tant, s'ha de concloure que l'aute impugnat de la Batllia, així com la resta de resolucions judicials d'aquesta causa, s'han construït d'esquenes a l'esperit de l'article 10 de la Constitució, que garanteix el dret a la jurisdicció. Per tant, considera que la resolució judicial esmentada és arbitrària, perquè ha estat redactada amb un clar abús de dret que l'ha privat del dret fonamental a la jurisdicció.

- De manera complementària, també va formular un recurs de recusació contra els magistrats als quals es va atribuir el coneixement del recurs d'apel·lació contra l'aute que no admetia a tràmit el seu incident de nul·litat, ja que considerava que tenien una enemistat manifesta amb l'advocat que la representava, atès que eren coneixedors que aquesta havia presentat en contra seva dues demandes civils en reclamació de quantitat arran d'uns danys i perjudicis causats a la seva persona i a uns altres clients seus, així com altres procediments sancionadors davant el Consell Superior de la Justícia per la comissió de faltes greus i molt greus en l'exercici de la potestat jurisdiccional.

- No obstant això, el procediment de recusació es va inadmetre en fase d'apel·lació per tal com

aquesta part no va satisfer la taxa judicial, ja que considera que aquesta taxa no és adient en el marc d'una recusació, perquè es manifesta com a un obstacle i com a una represàlia discriminatòria contra aquells litigants que posen en dubte la imparcialitat dels magistrats.

- Conclou que els magistrats de la Sala Civil recusats no han ofert mai les garanties suficients de la seva neutralitat en aquesta controvèrsia processal.

- Per tant, addueix que s'ha vulnerat el seu dret a un tribunal imparcial predeterminat per la llei.

- Per consegüent, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa, que es reconegui el seu dret a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte d'aquest recurs, tot i acordant-se la retroacció del procediment al moment en què es van produir aquestes vulneracions.

2.2 Argumentació de la Secció Civil 5 de la Batllia

- En primer lloc, la Secció Civil 5 de la Batllia exposa que, d'acord amb el contingut de la decisió de la Sala Civil, ha de partir del fet que s'ha apreciat una vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció i a un procés degut, vinculats a l'absència d'una resolució formal de clausura de les actuacions anunciada mitjançant la providència del 27 de setembre del 2021.

- Manifesta que en seguiment estricte d'aquest criteri, escau adoptar ara la resolució expressa que havia de posar fi al procediment, sense perjudici que aquesta Batllia entengués que la qüestió central suscitada per l'incident de nul·litat se circumscribia exclusivament a la regularitat de la notificació de la providència esmentada.

- Així doncs, indica que consta acreditat que la part instant no va esmenar, dins el termini concedit, les mancances assenyalades en la providència del 27 de setembre del 2021, ni tampoc ho va fer amb posterioritat, malgrat haver estat degudament informada del seu contingut, mitjançant la seva publicació al BOPA i, això, després d'haver resultat infructuosos els diversos intents de notificació personal.

- Recorda que el contingut d'aquella providència li va ser novament comunicat al mes de gener del 2024, arran de l'interès manifestat per la part promotora mateixa sobre l'estat del procés, més de 2 anys després de la publicació de la resolució esmentada. Aquesta inactivitat processal sostinguda en el temps no comporta ara l'adopció d'una decisió nova, sinó que justifica únicament la formalització expressa d'allò que ja s'havia establert i anunciat en la providència del 27 de setembre del 2021, això és, tenir per desistida la part instant i acordar l'arxivament definitiu de les actuacions.

- Pel que fa al conjunt de motius al·legats per la societat recurrent en l'incident de nul·litat i a la seva contesta, escau donar-los per reproduïts i desestimats en els mateixos termes i pels mateixos fonaments exposats en l'auto d'aquesta Batllia del 19 de juny del 2025, als quals es remet expressament aquesta resolució, tot constatant que aquests motius, que constituïen l'únic fonament del recurs de nul·litat efectivament interposat, no han estat objecte d'un pronunciament específic per part de la Sala Civil, el qual ha resolt l'incident de nul·litat sobre la base de quatre motius aixecats d'ofici que no havien, per tant, estat plantejats per l'ara societat recurrent (la impossibilitat d'imposar un desistiment tàcit en seu jurisdiccional, la inexistència d'una resolució formal d'arxivament, la inaplicabilitat del termini de 2 anys de caducitat que marca la Llei transitòria de procediments judicials i la inadequació de la tipologia de la resolució dictada).

- En aquell auto sobre el procés de notificació es va assenyalar concretament que:

"en seguiment dels articles 130.1 i 25 Cpc, i de la mateixa manera que succeeix amb el deure de identificar el domicili dels demandats, la part demandant ha d'indicar en l'escrit iniciàtic les seves dades personals, entre d'altres el seu domicili a efectes de notificació. I és que "El domicili és el que consta a la demanda o a l'escrit que inicia el procés." I això sense perjudici que el demandant també pugui designar "diversos domicilis i, en aquest cas l'ordre" dels mateixos. Segons consta en autes (vid. f. 1), el Sr. Parramon va assenyalar en l'encapçalament de la seva demanda un únic domicili "carrer prat de la creu número 29 de la vila d'Andorra la Vella". i el Servei de Nuncis va intentar practicar la notificació de la referida providència en aquest domicili amb resultat infructuós (f. 31 a 33). No havent estat localitzat en el domicili indicat per la pròpia part, es va iniciar un procés de recerca constatant-se que el seu domicili particular es trobava, d'acord amb el que consta en els registres oficials, a C... G..., Auvinyà (Sant Julià de Lòria). Si bé, d'acord amb les indagacions realitzades, es pogué asseverar que el mateix, malgrat encara constar inscrit en la referida adreça, en realitat té radicat el seu domicili a l'Avinguda d'Enclar núm. .. de Santa Coloma (Andorra la Vella).

En base a l'anterior i, després d'intentar en primer lloc la notificació personal en el domicili indicat en l'escrit de demanda i posteriorment en el seu domicili particular que consta en els registres oficials, des del servei de Nuncis es desplaçaren fins a dues ocasions i, en dies diferents, al que seria el seu domicili particular real amb un resultat infructuós (f. 29-30). En aquests dos darrers intents es deixà el corresponent avis. Igualment, tal i com consta en l'expedient, es trucà diverses vegades al número de telèfon que consta com a propi del Sr. Parramon en els registres, concretament el xxxxx, sense obtenir cap resultat. Per tant, contràriament al que s'exposa en l'escrit presentat el 27 de febrer del 2024, l'intent de notificació de la referida resolució es realitzà, entre d'altres, al domicili particular del

Sr. Parramon, malgrat el mateix ni tan sols és el que el propi interessat fa constar en els registres oficials.

Aquesta realitat deixa sense contingut el principal argument invocat en l'incident de nul·litat. Cal igualment recordar que el Tribunal Constitucional ha precisat que per tal que es produeixi una vulneració del dret constitucional a no patir indefensió "cal que la indefensió sigui real i efectiva i que, a més, no sigui fruit de la negligència d'aquell que denuncia aquesta vulneració" (STC 21-12-09, causa 2009-19-RE), assentant també que "des de la perspectiva constitucional, allò que es vol preservar és la possibilitat real dels justiciables de defensar els seus drets i els seus interessos. Si el justiciable ha pogut posar en pràctica aquesta possibilitat, no es produeix cap vulneració constitucional." (STC 7-10-13, causa 2013-9 i 13-RE).

Vegis que s'addueix que la vulneració s'hauria produït per no haver-li efectuat les notificacions al seu domicili particular quan, al marge de no precisar-se on es trobaria aquest domicili -en el propi incident de nul·litat es refereix a la vila de Santa Coloma sense altre detall- i haver-ne indicat la pròpia part en l'escrit inicial un altre a efectes de notificació, s'indagà i es localitzà el seu domicili real i en el mateix s'hi intentà sense èxit la notificació per dues vegades, procedint a continuació a la notificació edictal tal i com estableix l'article 29 Cpc. I d'acord amb l'article 30 Cpc "els terminis es compten sempre a partir de l'endemà de la notificació o publicació de l'acte de què es tracta."

Per tant la notificació es va realitzar correctament i d'acord amb els requisits establerts al Cpc. Es van esgotar més que raonablement les vies legalment previstes per garantir l'efectivitat de la comunicació, incloent-hi la investigació tant del domicili professional com del domicili personal registral i del domicili personal real de la part interessada, procurant-se la notificació als tres llocs i fins i tot trucant-lo en diverses ocasions al telèfon que consta com a propi.

El que no es pot pretendre és una rutina desproporcionada en la pràctica de la notificació, més enllà del que la normativa processal exigeix. En aquest sentit, el dret a la tutela judicial efectiva no pot avalar una dilació indefinida de les actuacions processals per causes imputables a la pròpia part, ni l'obligació per part de l'òrgan judicial de desplegar una activitat il·limitada per assegurar la notificació directa i personal.

Per tant, havent-se complert amb diligència i de manera adequada les exigències normatives en matèria de notificacions, no pot sostenir-se l'existència de cap indefensió real ni imputable a l'òrgan judicial".

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El motiu d'aquest recurs d'empara es basa en el caràcter suposadament contrari a la Constitució de la resolució judicial que ha estat adoptada amb anterioritat a la interposició d'aquest recurs, és a dir, l'autè del 17 de desembre del 2025, dictat per la Secció Civil 5 de la Batllia i, per extensió, contra la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa. La societat recurrent estima que s'han conculcat els seus drets protegits a l'article 10 de la Constitució i, més concretament, els drets fonamentals a un procés degut, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei. La societat recurrent demana l'anul·lació de l'autè impugnat i la de la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa, la declaració de la vulneració dels drets esmentats, el reconeixement del seu dret a obtenir una resolució sobre el fons i la retroacció del procediment al moment en què es van produir les vulneracions esmentades.

3.2. L'admissió d'un recurs d'empara exigeix complir amb uns pressupòsits d'acreditació de la legitimació (articles 36 i 87 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), amb uns pressupòsits formals (articles 36 i 88 de la mateixa Llei) i amb uns altres pressupòsits objectius, alhora que el recurs ha d'estar dotat del necessari contingut constitucional.

3.3. Un dels pressupòsits objectiu i fonamental per poder interposar el recurs d'empara consisteix també en l'exhauriment de les vies de recurs ordinàries; és a dir, el recurrent ha d'haver esgotat prèviament tots els mitjans d'impugnació processals ordinaris per poder interposar el recurs d'empara.

3.4. En aquest cas, el recurs d'empara es dirigeix directament contra l'autè del batlle del 17 de desembre del 2025, mitjançant el qual s'arxivava, amb caràcter definitiu, la petició de suspensió de pagaments i fallida de la societat Soho Chic, SL formulada el 23 de setembre del 2021.

La part recurrent admet que no ha formulat cap recurs d'apel·lació contra l'autè esmentat -malgrat el recordatori del contingut de l'article 342 del Codi de procediment civil que figura al peu de la resolució esmentada- perquè totes les qüestions que eventualment es podrien plantejar en apel·lació, ja havien estat objecte de discussió amb anterioritat.

Amb independència d'aquesta afirmació, les regles de procediment són d'ordre públic i el recurs d'empara només es pot formular, segons l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal constitucional, contra: 1) les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en el marc del procediment urgent i preferent; 2) els autès que desestimen o no admeten, en fase de recurs, els

incidents de nul·litat; o, 3) les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia (o pel Tribunal de Corts). I és necessari constatar que no ens trobem en cap d'aquestes tres hipòtesis d'obligatori compliment, ja que l'aute del batlle no ha estat objecte de recurs, i, per tant, el Tribunal Superior de Justícia no s'ha pogut pronunciar.

3.5. Les consideracions exposades en els fonaments de dret anteriors justifiquen la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca d'esgotament de les vies de recurs ordinàries sent inviable, per consegüent, l'examen de tots els greuges al·legats en ell.

I quant a la qüestió relativa a la imparcialitat dels magistrats de la Sala Civil, escau també afegir que la societat recurrent no va impugnar, en temps útil, la desestimació del recurs corresponent (notificada el 15 de maig del 2025).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2026-8-RE interposat per la representació processal de la societat Soho Chic, SL contra l'aute del 17 de desembre del 2025, dictat per la Secció Civil 5 de la Batllia, i, per extensió contra la resta de resolucions recaigudes en el marc d'aquesta causa.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, a la Secció Civil 5 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de febrer del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat
